

kerskeuze en de apotheker eigenaar van de apotheek — te steunen in den vorm, zooals dat in voorstel *d* was belichaamd. Ik kom hierop terug, omdat sommigen bij het lezen, gelijk ik bij het hooren, onder den indruk zouden komen van iets zeer verrassends en daardoor suggestiefs in de woorden, aan het eind der gedachtenwisseling gesproken door de heeren KOCH en (duidelijker nog) COHEN. In heel de discussie had sterk geklonken de toon: *waarom* zullen wij dit doen? waarom zullen wij ons spannen voor het karretje der apothekers? En daar kwamen die twee heeren (het was een zeer groote fout, dat niet eerst een officieele verdediging van het voorstel aan het woord geweest was) met de leuke opmerking: „M. H., zet de zaak nu eens andersom en vraag eens, waarom wij *niet* zouden doen, iets wat de apothekers ons vragen en *wat niet is in strijd met de belangen der verzekerden*”.

Het komt mij voor, dat in de debatten toch wel degelijk argumenten zijn aangevoerd, waarom wij het *niet* zouden doen, die niet weerlegd zijn. Wat mij betreft, blijft mijn bezwaar tegen verbonden, zooals hier voorgesteld, die uitsluitend op belang en macht gegrond zijn. Ik sta hiermede zoo principieel mogelijk tegenover het argument, dat ons belang dit verbond eischt, omdat wij anders ons doel niet bereiken zullen. Dat mag nooit een argument zijn om onrecht te steunen en ik ben overtuigd, dat de apothekers onrecht doen met de eischen te stellen voor de vrije apothekerskeuze en de apotheker eigenaar der apotheek.

En ten tweede: dat het *niet in strijd* is met het belang der verzekerden, is iets wat wij niet hebben te beoordeelen, wanneer zij iets wenschen of niet wenschen. Wij moeten te dezen opzichte de redeneering volgen, die collega COHEN hield ten opzichte der apothekers, waar hij (bldz. 999 der Handelingen) zeide: „Het is — terecht of ten „onrechte — door de apothekers geacht een apothekersbelang te zijn”. Welnu, het tegenovergestelde, het hebben van een eigen apotheek, wordt — terecht of ten onrechte — door de verzekerden geacht in hun belang te zijn; daar hebben wij niet het recht tusschenbeide te komen en den steun der apothekers te koopen door voor hen partij te trekken.

's-Gravenhage, 21 Augustus 1915.

Dr. D. SNOECK HENKEMANS.

WALGELIJKE LECTUUR.

Het voorbeeld, door collega PLANTEN aangehaald omtrent verspreiding van walgelijke lectuur, kan met ontelbare van een dergelijke soort vermeerderd worden. Eenige jaren geleden werd onder leiding van den heer L. SIMONS een tentoonstelling in Americain gearrangeerd, waar men zich een klein denkbeeld kon vormen van de uitgebreidheid, die deze soort prikkellectuur reeds heeft. Er werd toen een commissie gevormd, waarin ook ik zitting had, die begonnen is de belangstelling op te wekken voor de bestrijding van het kwaad, door de prikkellectuur veroorzaakt. Uit gebrek aan belangstelling en tengevolge van finantieele onmacht moest deze commissie reeds spoedig haar werk opgeven. Met name werd van de zijde der geneeskundigen niet de minste steun aan het streven van den heer SIMONS gegeven.

Uitgaven, als door den heer PLANTEN gesignaleerd, verbieden, dat gaat niet, zonder het instellen van een censuur, die bij ons gelukkig een onbekend iets is. Het opvoeden van den smaak der menigte, het verspreiden van goede en zeer goedkoope lectuur op veel grooter schaal, dan zulks thans met de bescheiden middelen, die daarvoor beschikbaar zijn, mogelijk is, zal op den langen duur verbetering kunnen brengen.

Amsterdam, 29 Augustus 1915.

A. KROVELD JR.